

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: آذرخش آذرخش

۲۰ دسمبر ۲۰۱۸

یورش چکمه پوشان رژیم به منازل کارگران مبارز گروه ملی فولاد اهواز

و دستگیری ده ها تن از آنان را محکوم می کنیم

۳۸ روز اعتصاب و تظاهرات خیابانی پیگیر نشان دهنده مقاومت و رزمندگی کارگران گروه ملی فولاد است. دولت دژخیم سرمایه برای مقابله با این اعتراضات به اقدامات وحشیانه روی آورده است. نیروهای سرکوبگر امنیتی و انتظامی همچون دزدان در نیمه های شب ۲۵ آذر [قوس] دوستان کارگر ما را از بستر بیرون کشیدند و به بازداشتگاه های مخفی خود منتقل کردند. این قلدان مدافع سرمایه، تقریباً سی نفر از کارگرانی را که شجاعانه در روزهای متوالی خیابان های مرکز شهر اهواز را صحنه های رزم خود قرار داده بودند، همچون بزدلان شب هنگام و پنهان از نگاه شهروندان از خانه هایشان ربودند. این دستگیری های گسترده که پس از آن نیز ادامه یافت نمایش ترس و عجز دولتی است که می خواهد خشم کارگران را با سرکوب و زندان فروبشاند. دشمنان کارگران با این تلاش های بیهوده هرگز نمی توانند بر اراده پولادین این فولادگران فائق آیند. زیرا کارگران متحد و هم پیمان شده اند و می گویند «تا حق خود نگیریم از پا نمی نشینیم» هزاران کارگر در خیابان ها و کارخانه ها فریاد می کشند: «کارگران بیدارند از استثمار بیزارند». کارگران دریافته اند که باید در مقابل سیاست های غارتگرانه ای که این رژیم مفت خور را فربه و هار کرده است بایستند و نگذارند که سرمایه داران و چپاولگران بیش از این شیرۀ جان کارگران را بمکند و در سطح شهرستان، استان و سراسر کشور چوب حراج به ثروت های عمومی توده های مردم بزنند و سیه روزی را بر سرنوشت کارگران و زحمتکشان حاکم کنند.

خواست اول کارگران فولاد سلب مالکیت از سرمایه داران بخش خصوصی و راه اندازی مجدد کارخانه های گروه ملی است که بیش از چهار هزار کارگر در آن اشتغال دارند. خواست بعدی آنان پرداخت مزدهای عقب افتاده و برگرداندن مزایای شغلی است، که کارفرما آن ها را قطع کرده است. این خواست های به حق از نظر مسؤولان قوه قضائیه و دولت سرمایه داران جرمی است که کارگران برای به هم زدن امنیت سرمایه مرتکب شده اند. کارگران و زحمتکشان دیگر نمی خواهند اعمال سرمایه داران و مدیران منصوب آنها و این قوانین ستمگرانه ای را که مدافعان استثمار بر سرنوشتان حاکم کرده اند تحمل کنند. حکومتی که سیاست های آن بر پایه استثمار اکثریت توسط اقلیتی غارتگر، فاسد و بی کفایت و با جهالت قرون وسطائی «شبان رمگی» استوار است، عملکردی جز تداوم بردگی اکثریت عظیم مردم و تباهی روزافزون مادی و معنوی آنها ندارد. در چنین حکومتی که نه تنها فکر و اراده مردم بلکه

کوچکترین جنبه های زندگی، سیری و گرسنگی، غم و شادی توده های مردم هم باید به اذن و اراده حاکمان باشد، کارگران و زحمتکشان نمی توانند به حقوق خود برسند، به رفاه، آسایش و فرهنگی که شایسته آنان است دست یابند و سرنوشتشان را خود به دست گیرند. از همین روست که **مبارزه سیاسی کارگران مانند هوا و آب و نان و مسکن برای کارگران اهمیت حیاتی دارد.**

کارگران گروه ملی از پیشتازان اعتراض به سیستم ظالمانه ای هستند که مرگ تدریجی را برایشان رقم می زند. زندان و شکنجه ای که اکنون بر کارگران گروه ملی فولاد اهواز و کارگران نیشکر هفت تپه اعمال می شود توان اعتراض به این حق کشی ها و سیاست های ضد کارگری است. اعتراض و اعتصاب تنها سلاح کارگران [درمقطع کنونی- پورتال] برای مقابله با این سیاست های استثمارگرانه و سرکوب گرانه است. روند اعتصابات و تظاهرات باید گسترش یابد و همه گیر شود و به اشکال عالی تری ارتقاء یابد تا بتواند تغییری در وضعیت به وجود آورد. کارگران اکثریت عظیم جامعه را تشکیل می دهند، این طبقه عظیم اجتماعی باید در تشکل ها و سازمان های اقتصادی و سیاسی خود متشکل شود و به اعجاز نیروی طبقاتی خود ایمان داشته باشد. نه سرکوب، نه زندان هرگز نمی تواند در مقابل نیروی سازمان یافته کارگران کارساز باشد. نیروی متحد طبقه کارگر باید برای آزادی کارگران نه تنها از ستم و سرکوب و بی حقوقی، بلکه همچنین باید برای آزادی از روابط استثمارگرانه حاکم باشد. شگوفائی و بالندگی فرهنگی کارگران و تمام جامعه در گرو سلطه سیاسی طبقه کارگر است.

کارگر زندانی آزاد باید گردد

شگوفای باد مبارزه سیاسی کارگران علیه حاکمیت سرمایه داری

کارگران پروژه های پارس جنوبی

کارگران پتروشیمی های منطقه ماهشهر و بندر امام

فعالان کارگری جنوب

فعالان کارگری شوش و اندیمشک

جمعی از کارگران محور تهران - کرج

۲۷ آذر ماه [قوس] ۱۳۹۷ -